

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland)
op 7 maart 2023 — X tegen Staatssecretaris van Financiën**

(Zaak C-137/23, Alsen ⁽¹⁾)

(2023/C 235/11)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: X

Verweerder: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 14, lid 1, aanhef en letter c, van Richtlijn 2003/96/EG ⁽²⁾ aldus worden uitgelegd dat de in deze bepaling voorziene belastingvrijstelling van toepassing is op energieproducten waarvan vaststaat dat zij worden gebruikt voor de aandrijving van schepen bij de vaart over binnenwateren van de Unie, ook wanneer die energieproducten (in dit geval gasolie) tijdens dat gebruik niet het vereiste minimumgehalte aan merkstof Solvent Yellow 124 bevatten, indien de belastingautoriteiten niet over een of meer aanwijzingen beschikken dat de eigenaar of exploitant van het schip of zijn vertegenwoordiger aan boord van het schip (de schipper) is betrokken bij accijnsfraude, misbruik of ontwijking van accijns met betrekking tot de voorhanden gehouden gasolie?
- 2) Indien vraag 1 ontkennend wordt beantwoord, moet artikel 7, lid 2, van Richtlijn 2008/118/EG ⁽³⁾ aldus worden uitgelegd dat wanneer vaststaat dat de bunkertank van een binnenvaartschip uitsluitend gasolie bevat die afkomstig is van een brandstoffenleverancier die met toestemming van de belastingautoriteiten die gasolie met vrijstelling van accijns mag uitslaan tot verbruik, het enkele feit dat die gasolie niet het vereiste minimumgehalte aan merkstof Solvent Yellow 124 bevat, betekent dat accijns uitsluitend ten tijde van die eerdere uitslag tot verbruik op grond van artikel 7, lid 2, aanhef en letter a, van die richtlijn verschuldigd is geworden?
- 3) Indien vraag 2 ontkennend wordt beantwoord en dus in het daar bedoelde geval artikel 7, lid 2, aanhef en letter b, van Richtlijn 2008/118/EG ook van toepassing is, verzet het Unierechtelijke evenredigheidsbeginsel zich ertegen dat de op de voet van artikel 7, lid 2, aanhef en letter b, van Richtlijn 2008/118/EG verschuldigd geworden accijns op de voet van artikel 8, lid 1, aanhef en letter b, van die richtlijn wordt geheven van de schipper die de accijnsgoederen voorhanden heeft, ook al had deze persoon geen reden eraan te twijfelen dat de gasolie overeenkomstig de Unierechtelijke en nationale bepalingen met vrijstelling van accijns werd geleverd?
- 4) Is voor de beantwoording van vraag 3 van belang dat de schipper zijn functie niet in dienstbetrekking uitoefent maar tevens de eigenaar van het schip is?

⁽¹⁾ De naam van de onderhavige zaak is een fictieve naam, die niet overeenkomt met de werkelijke naam van enige partij in de procedure.

⁽²⁾ Richtlijn 2003/96/EG van de Raad van 27 oktober 2003 tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit (PB 2003, L 283, blz. 51).

⁽³⁾ Richtlijn 2008/118/EG van de Raad van 16 december 2008 houdende een algemene regeling inzake accijns en houdende intrekking van Richtlijn 92/12/EEG (PB 2009, L 9, blz. 12).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Ravensburg (Duitsland) op
9 maart 2023 — TJ, KI, FA / Mercedes-Benz Bank AG, Volkswagen Bank GmbH**

(Zaak C-143/23, Mercedes-Benz Bank en Volkswagen Bank)

(2023/C 235/12)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht Ravensburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: TJ, KI, FA

Verwerende partijen: Mercedes-Benz Bank AG, Volkswagen Bank GmbH

Prejudiciële vragen

- 1) Is het verenigbaar met het Unierecht, in het bijzonder met artikel 14, lid 1, van richtlijn 2008/48/EG ⁽¹⁾, dat in het geval van een herroepen consumentenkredietovereenkomst die gelieerd is aan een in een fysieke winkel gesloten koopovereenkomst voor een voertuig, de hoogte van de vergoeding voor de waardevermindering van het gefinancierde voertuig die de consument bij teruggave van het gefinancierde voertuig aan de kredietgever moet betalen, wordt berekend door de verkoopprijs van de handelaar op het tijdstip van de verwerving van het voertuig door de consument te verminderen met de aankoopprijs van de handelaar op het tijdstip van de teruggave van het voertuig?
- 2) Brengt de regeling van artikel 14, lid 3, onder b), eerste volzin, van richtlijn 2008/48/EG voor consumentenkredietovereenkomsten die gelieerd zijn aan een koopovereenkomst voor een voertuig, een volledige harmonisatie tot stand en is zij derhalve bindend voor de lidstaten?

Indien de tweede prejudiciële vraag ontkennend wordt beantwoord:

- 3) Is het verenigbaar met het Unierecht, in het bijzonder met artikel 14, lid 1, van richtlijn 2008/48/EG, dat de kredietnemer na herroeping van een consumentenkredietovereenkomst die gelieerd is aan een koopovereenkomst voor een voertuig, de contractuele debetrente moet betalen over het tijdvak tussen de uitbetaling van de lening aan de verkoper van het gefinancierde voertuig en het tijdstip van de teruggave van het voertuig aan de kredietgever (of de verkoper)?

⁽¹⁾ Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van richtlijn 87/102/EEG van de Raad (PB 2008, L 133, blz. 66).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Raad van State (Nederland) op 15 maart 2023 — T.G. tegen Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

(Zaak C-158/23, Keren ⁽¹⁾)

(2023/C 235/13)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Raad van State

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: T.G.

Verweerder: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 34 van de Kwalificatierichtlijn ⁽²⁾ zo worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale regeling zoals geregeld in artikel 7b van de Wet inburgering, op grond waarvan asielstatushouders de verplichting wordt opgelegd om, op straffe van een geldboete, een inburgeringsexamen te behalen?
- 2) Moet artikel 34 van de Kwalificatierichtlijn zo worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale regeling met als uitgangspunt dat asielstatushouders zelf de volledige kosten van de integratieprogramma's dragen?
- 3) Is het bij de beantwoording van de tweede vraag van belang dat asielstatushouders een overheidslening kunnen ontvangen om de kosten van de integratieprogramma's te betalen en deze lening wordt kwijtgescholden als zij op tijd hun inburgeringsexamen hebben behaald dan wel tijdig zijn vrijgesteld of ontheven van de inburgeringsplicht?